

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 28 december 2009

Nr 1166—1170

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1166	Lag om tillhandahållande av tjänster	5585
1167	Lag om ändring av 1 § i lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande	5591
1168	Lag om ändring av 1 § i lagen om Konsumentverket	5592
1169	Statsrådets förordning om användningen av radiofrekvenser och om en frekvensplan	5593
1170	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om livsmedelshygienen i vissa livsmedelslokaler	5599

Nr 1166

Lag

om tillhandahållande av tjänster

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte och tillämpningsområde

Syftet med denna lag är att främja ett fritt tillhandahållande av tjänster.

Denna lag tillämpas på tjänster som producerats i näringsverksamhet och för vilka det vanligen betalas ersättning. Dessutom tillämpas denna lag på beviljande av det tillstånd som krävs för tillhandahållande av tjänster.

2 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på

1) finansierings- och försäkringstjänster och tjänster som hänför sig till yrkesbaserade och individuella tilläggspensionsarrangemang,

2) tillhandahållande av nättjänster och kommunikationstjänster enligt kommunikationsmarknadslagen (393/2003) och tjänster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgif-

RP 216/2009
EkUB 22/2009
RSv 213/2009

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG (32006L0123); EUT nr L 376, 27.12.2006, s. 36

169—2009

ter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation,

3) transport- och hamntjänster,

4) uthyrning av arbetskraft,

5) tjänster som tillhandahålls av yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården enligt lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994), tjänster som tillhandahålls av serviceproducenter enligt lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) och hälso- och sjukvårdstjänster som ordnas av kommuner, samkommuner och staten,

6) tjänster som tillhandahålls av apotek, filialapotek, medicinskåp, sjukhusapotek och läkemedelscentraler enligt läkemedelslagen (395/1987),

7) audiovisuella tjänster och radiosändningar,

8) lotterier enligt 2 § i lotterilagen (1047/2001),

9) av kommuner, samkommuner och staten ordnade tjänster i anslutning till vård av barn och unga, barndagvård, tjänster för personer med funktionsnedsättning, utvecklingsstörda och äldre, tjänster i anslutning till missbrukarvård och andra motsvarande socialvårdstjänster och socialt boende,

10) privata säkerhetstjänster enligt lagen om privata säkerhetstjänster (282/2002),

11) tjänster som tillhandahålls av köpvittnen,

12) beskattning.

3 §

Lagens förhållande till andra bestämmelser

Om det i någon annan lag finns bestämmelser som avviker från denna lag, ska de tillämpas i stället för denna lag.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) tjänsteleverantör en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller eller producerar en tjänst,

2) tjänstemottagare en fysisk eller juridisk person som använder eller har för avsikt att använda en tjänst,

3) tillstånd ett verksamhetstillstånd, en licens, en registrering eller ett annat motsvarande godkännande av en behörig myndighet som är en förutsättning för tillträde till eller utövande av tjänsteverksamhet,

4) behörig myndighet en statlig eller kommunal myndighet eller offentligtgrättslig förening eller privat aktör som beviljar tillstånd enligt 3 punkten eller övervakar tjänsteleverantörernas verksamhet,

5) reglerat yrke ett reglerat yrke enligt 2 § 1 punkten i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1093/2007).

5 §

Rätt att idka näring

Bestämmelser om tjänsteleverantörers rätt att idka näring i Finland finns i lagen angående rättighet att idka näring (122/1919). I handelsregisterlagen (129/1979) föreskrivs om den grundansökan som ska göras till Patent- och registerstyrelsen innan näringsverksamhet inleds.

En tjänsteleverantör som har sin hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har rätt att temporärt tillhandahålla sin tjänst i Finland. Även en tjänsteleverantör som är etablerad i enlighet med lagstiftningen i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har sin stadgeenliga hemort, sin centralförvaltning eller sitt huvudkontor i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har rätt att utan att etablera en filial enligt 1 § 1 mom. 3 punkten i lagen angående rättighet att idka näring temporärt tillhandahålla sin tjänst i Finland.

En domstol eller en behörig myndighet får i enlighet med särskilt föreskrivna befogenheter begränsa det temporära tillhandahållandet av en viss tjänst om

1) begränsningen behövs för att allmän ordning eller allmän säkerhet ska kunna upprätthållas eller folkhälsan eller miljön skyddas, och

2) begränsningen är ickediskriminerande och står i rätt proportion till dess mål.

I fråga om den lag som tillämpas på det avtal om tjänster som ingåtts mellan tjänsteleverantören och tjänstemottagaren föreskrivs särskilt.

6 §

Garanterande av tjänstens säkerhet

Om en domstol eller en behörig myndighet anser det nödvändigt att i ett enskilt fall begränsa det temporära tillhandahållandet av en tjänst för att garantera tjänstens säkerhet, kan en begränsning, utöver vad som föreskrivs i 5 § 3 mom., införas om följande villkor uppfylls:

1) den stat där tjänsteleverantören är etablerad har uppmanats att vidta åtgärder i saken, men etableringsstaten har trots det inte vidtagit några åtgärder eller endast vidtagit otillräckliga åtgärder,

2) begränsningen och orsakerna till den har anmälts till Europeiska gemenskapernas kommission och till etableringsstaten innan den införs,

3) begränsningen står i rätt proportion till dess mål.

Begränsningen kan införas tidigast tre veckor efter anmälan enligt 1 mom. 2 punkten. I brådskande fall får en begränsning dock införas genast utan hinder av 1 mom. 1 och 2 punkten. Begränsningen ska utan dröjsmål anmälas till Europeiska gemenskapernas kommission och till etableringsstaten med uppgift om varför saken anses brådskande.

Vad som bestäms i 1 mom. 1 och 2 punkten och 2 mom. tillämpas inte på brottsutredningar eller när ett ärende behandlas i domstol.

2 kap.

Tjänsteleverantörens skyldighet att lämna upplysningar

7 §

Allmän skyldighet att lämna upplysningar

Utöver vad som någon annanstans i lag föreskrivs om skyldigheten att lämna upplysningar ska en tjänsteleverantör se till att följande information finns till tjänstemottagarens förfogande:

1) tjänsteleverantörens namn och juridiska form,

2) tjänsteleverantörens adress, e-postadress och andra kontaktuppgifter med hjälp av vilka tjänstemottagarna kan rikta eventuella klagomål till tjänsteleverantören eller från vilka de kan be om information gällande tjänsten,

3) vilket handelsregister eller annat motsvarande offentligt register som tjänsteleverantören eventuellt är införd i samt tjänsteleverantörens företags- och organisationsnummer eller något annat motsvarande nummer i registret i fråga,

4) den behöriga myndighetens kontaktuppgifter, om verksamheten förutsätter tillstånd,

5) tjänsteleverantörens eventuella mervärdesskattnummer,

6) tjänsteleverantörens yrkesbeteckning och uppgift om den stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där tjänsteleverantören har tilldelats beteckningen och om den yrkesorganisation eller liknande organ där tjänsteleverantören är registrerad, om tjänsteleverantören utövar ett reglerat yrke,

7) eventuella standardavtalsklausuler som tjänsteleverantören använder,

8) eventuella avtalsvillkor om behörig domstol och om tillämplig lagstiftning som tjänsteleverantören använder,

9) garantiförbindelse som eventuellt ges till tjänstemottagaren,

10) priset på tjänsten, om tjänsteleverantören har bestämt priset i förväg,

11) tjänstens centrala innehåll, om det inte framgår av sammanhanget,

12) eventuell ansvarsförsäkring eller garanti och information om dess geografiska täckning samt försäkringsgivarens eller garantigivarens kontaktuppgifter.

8 §

Upplysningar som lämnas på begäran

En tjänsteleverantör ska på begäran lämna följande upplysningar till tjänstemottagaren:

1) priset på tjänsten, om tjänsteleverantören inte har bestämt priset för tjänsten i förväg eller, om ett exakt pris inte kan anges, grunderna för bestämmande av priset eller en tillräckligt detaljerad uppskattning av det,

2) ett omnämmande av de yrkesspecifika regler som gäller för tjänsteleverantören samt var och hur de är tillgängliga, om tjänsteleverantören utövar ett reglerat yrke,

3) uppgifter om verksamheten på olika områden och de samarbetsprojekt som är direkt kopplade till den tjänst som tillhandahålls samt uppgifter om åtgärder som vidtagits för att undvika intressekonflikter,

4) eventuella uppförandekoder som tjänsteleverantören ska följa och den adress där dessa regler finns till påseende elektroniskt samt de språk som reglerna är tillgängliga på,

5) de tvistlösningsförfaranden utanför domstol som tjänstemottagaren eventuellt har tillgång till och information om hur detaljerade uppgifter om dessa förfaranden kan fås och på vilka villkor de får tillämpas.

9 §

Uppgifter i handlingar som beskriver tjänsterna

Tjänsteleverantören ska alltid lämna de uppgifter som avses i 8 § 3 punkten i alla handlingar där de tjänster som tillhandahålls beskrivs i detalj.

10 §

Lämnande av upplysningar

En tjänsteleverantör ska hålla de upplysningar som nämns i 7 § tillgängliga för tjänstemottagaren

1) på den plats där tjänsten tillhandahålls eller där avtalet ingås,

2) på den webbplats som tjänsteleverantören har uppgett adressen till,

3) i broschyrer som rör den tjänst som tillhandahålls, eller

4) på annat med 1—3 punkten jämförbart sätt.

Tjänsteleverantören ska lämna de upplysningar som nämns i 1 mom. på ett klart sätt och i god tid innan avtalet ingås eller, om skriftligt avtal inte finns, innan tjänsten tillhandahålls.

3 kap.

Tillståndsförfarande

11 §

Ankomstbevis

Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål ge den tjänsteleverantör som ansöker om tillstånd ett bevis över att tillståndsansökan har mottagits (ankomstbevis). Om ansökan är bristfällig ska ankomstbeviset ges först när de handlingar, utredningar och uppgifter som behövs för avgörandet har lämnats in till myndigheten i fråga. Ett ankomstbevis behöver inte ges om det kan anses onödigt på grund av att myndigheten avgör ärendet utan dröjsmål.

På ankomstbeviset ska anges den uppskattade tiden för behandling av tillståndsansökan.

På ankomstbeviset ska det dessutom anges de fall som avses i 13 § då tillstånd anses ha beviljats och hur tillståndsbeslutet kan överklagas.

12 §

Tid för behandling av tillståndsansökan

Om tillståndsansökan på grund av sakens komplicerade natur inte kan avgöras inom den uppskattade behandlingstid som anges i ankomstbeviset, ska den behöriga myndigheten innan den uppskattade tiden går ut bestämma en tilläggstid för behandlingen av ansökan. Sökanden ska innan den uppskattade behandlingstiden går ut upplysas om hur lång tilläggstiden är.

Om tillståndsansökan inte behandlas inom tilläggstiden får behandlingen av den fortsätta endast av med hänsyn till allmänintresset tvingande orsaker. Sökanden ska innan tilläggstiden går ut upplysas om att behandlingen fortsätter.

Den behöriga myndigheten ska se till att information om de gängse tiderna för behandling av tillståndsansökningar är tillgänglig för allmänheten.

13 §

Beviljande av tillstånd

Om en tillståndsansökan inte har behandlats inom den tid som avses i 11 § 2 mom. och tiden inte har förlängts ska tillståndet anses beviljat. Detsamma gäller situationer där tillståndsansökan inte kan behandlas inom tilläggsstiden och det inte finns någon orsak till att fortsätta behandlingen.

I de situationer som avses i 1 mom. ska sökanden ges en handling där det framgår att tillståndet anses beviljat.

14 §

Likvärdiga krav

På en tjänsteleverantör som ansöker om tillstånd i Finland och är bosatt i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller är etablerad i enlighet med lagstiftningen i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har sin stadgeenliga hemort, sin centralförvaltning eller sitt huvudkontor i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får inte som en förutsättning för beviljande av tillstånd ställas sådana krav som motsvarar eller i allt väsentligt har samma syften som de krav som ställts på tjänsteleverantören när han beviljats tillstånd att bedriva tjänsteverksamhet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

15 §

Likvärdiga handlingar

Om en i 14 § avsedd tjänsteleverantör ska lämna en handling som visar att ett lagstadgat krav uppfylls, kan den vara en handling som upprättats i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har motsvarande syfte eller av vilken det framgår att kravet i fråga uppfylls. Handlingen får i detta fall krävas in i original eller som bestyrkt kopia eller auktoriserad översättning endast om det finns en med hänsyn till allmänintresset tvingande orsak. Det kan dock

krävas att handlingen ska visas upp som en finsk- eller svenskspråkig översättning som inte behöver vara bestyrkt.

4 kap.

Administrativa bestämmelser

16 §

Administrativ kontaktpunkt

Konsumentverket är den kontaktpunkt som avses i artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden (tjänstedirektivet).

17 §

Skyldighet att anmäla risk för allvarlig skada

Om den behöriga myndigheten upptäcker sådana omständigheter i anslutning till en tjänst som kan orsaka allvarlig skada för människors hälsa eller säkerhet eller för miljön i Finland eller i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska myndigheten anmäla detta till Konsumentverket, som ansvarar för användningen av den varningsmekanism som avses i artikel 32 i tjänstedirektivet.

18 §

Gränsöverskridande samarbete mellan myndigheter

Om en myndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med stöd av tjänstedirektivet framför en motiverad begäran, ska den behöriga myndigheten i enlighet med de befogenheter som särskilt föreskrivits för myndigheten utföra inspektioner och vidta andra behövliga åtgärder för att övervaka den tjänst som tillhandahålls samt till den myndighet som framfört begäran lämna information om resultaten och om eventuella åtgärder som vidtagits.

19 §

Tillsyn

Konsumentombudsmannen övervakar att 7—10 § i denna lag följs i kontakterna mellan en tjänsteleverantör och en konsument. I fråga om skötseln av tillsynsuppgiften, rätten att bestämma påföljder och förandet av ärenden till marknadsdomstolen gäller bestämmelserna i 2 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978) samt lagen om Konsumentverket (1056/1998).

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

5 kap.

Ikraftträdande

20 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 28 december 2009. Lagens 11—13 § tillämpas dock först sex månader efter lagens ikraftträdande.

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

Nr 1167

L a g

om ändring av 1 § i lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 21 december 2000 om gränsöverskridande förbudsförfarande (1189/2000) 1 § 2 mom. 12 punkten, sådan den lyder i lag 31/2005, och
 fogas till 1 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lag 31/2005, en ny 13 punkt som följer:

1 §

Tillämpningsområde

 Direktiv som avses i 1 mom. är

 12) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG om distansförsäljning av finan-

siella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG,

13) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden.

 Denna lag träder i kraft den 28 december 2009.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

RP 216/2009
 EkUB 22/2009
 RSv 213/2009

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG (32006L0123); EUT nr L 376, 27.12.2006, s. 36

Nr 1168

L a g

om ändring av 1 § i lagen om Konsumentverket

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 1 § i lagen av den 18 december 1998 om Konsumentverket (1056/1998), sådan den lyder delvis ändrad i lag 801/2008, ett nytt 5 mom. som följer:

1 §

Uppgifter

lämna information som hänför sig till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden.

Konsumentverket svarar för samordningen av de skyldigheter myndigheterna har att

Denna lag träder i kraft den 28 december 2009.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

RP 216/2009
EkUB 22/2009
RSv 213/2009

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG (32006L0123); EUT nr L 376, 27.12.2006, s. 36

Nr 1169

Statsrådets förordning**om användningen av radiofrekvenser och om en frekvensplan**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av 6 § 2 mom. i lagen av den 16 november 2001 om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001), sådant det lyder i lag 332/2009:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om användningen av de radiofrekvenser (*frekvensplan*) som används för sådan koncessionsberoende televerksamhet som avses i 4 § i kommunikationsmarknadslagen (393/2003), för utövande av sådan koncessionsberoende televisions- och radioverksamhet som avses i 7 § i lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998) samt för produktutveckling, testning och undervisning som gäller mobilkommunikationssystem på dessa frekvensområden.

Denna förordning gäller inte

- 1) frekvensområden som anvisas för televisions- och radioverksamhet via satellit,
- 2) i televisionsverksamhet sådana televisionssändare vars största tillåtna sändareffekt är högst 2 kW,
- 3) i radioverksamhet sådana radiosändare vars största tillåtna sändareffekt är högst 50 W.

I fråga om användningsplanen för frekvensområden som anvisas för televisions- och radioverksamhet samt koncessionsberoende televerksamhet i landskapet Åland föreskrivs särskilt.

2 §

Televisionsnät

De frekvensområden som ska användas för televisionsverksamhet är 174—230 MHz och 470—790 MHz.

På frekvensområdet 470–790 MHz används fem kanalknippen gemensamt i den riksomfattande och regionala televisionsverksamhet som är koncessionsberoende. Därutöver har Rundradion Ab till sitt förfogande ett kanalknippe för skötseln av allmännyttig verksamhet och för förmedling av programutbudet enligt den koncession som beviljats Rundradion Ab. För regional televisionsverksamhet i regionerna Vasa och Seinäjoki finns ett kanalknippe tillgängligt i vardera regionen.

På frekvensområdet 174–230 MHz används två kanalknippen gemensamt i den riksomfattande televisionsverksamhet som är koncessionsberoende. Dessutom finns det på frekvensområdet 470–790 MHz ett kanalknippe för regionala sändningar i televisionsverksamheten.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdad med stöd av 6 a § i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001) föreskrivs om de radiofrekvenser som är avsedda att användas i riksomfattande och regionala televisionsnät för koncessionsberoende televisionsverksamhet eller för Rundradion Ab samt om de största tillåtna sändareffekterna hos radiosändare som används i näten.

3 §

Kognitiva radionät

Kognitiva radiosystem ska användas på frekvensområdet 470—790 MHz så att de inte får skydd av eller stör annan radiotrafik.

4 §

Analoga radionät

Det frekvensområde som ska användas för analog FM-modulerad radioverksamhet är 87,5—108 MHz.

Fem riksomfattande radionät har reserverats för skötsel av Rundradion Ab:s allmännyttiga verksamhet.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas bestämmelser om de radiofrekvenser som är avsedda att användas i radionät och om de kommuner radiosändare ska placeras i. Kommunikationsverket bestämmer den största tillåtna sändareffekten hos radiosändare och antennens höjd över markytan i de villkor för radiotillstånd som verket bestämt med stöd av 8 § 1 mom. i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar. Radiosändare kan även placeras i en grannkommun till en kommun som nämns i kommunikationsministeriets förordning, om inte annat föreskrivs i en koncession för radioverksamhet som beviljats med stöd av lagen om televisions- och radioverksamhet.

De frekvensområden som ska användas för analog AM-modulerad radioverksamhet är 148,5—283,5 kHz, 526,5—1606,5 kHz, 2300—2498 kHz, 3200—3400 kHz, 3950—4000 kHz, 5950—6200 kHz, 7100—7300 kHz, 9500—9900 kHz, 11650—12050 kHz, 13600—13800 kHz, 15100—15600 kHz, 17550—17900 kHz, 21450—21850 kHz och 25670—26100 kHz.

5 §

Andra generationens mobiltelenät

De frekvensområden som ska användas för den andra generationens digitala mobilteleverksamhet (GSM) är 880—915 MHz och 925—960 MHz (frekvensområde 900 MHz) och 1710—1785 MHz och 1805—1880 MHz (frekvensområde 1800 MHz).

Frekvenserna 928,9—930,5 MHz (GSM-radiokanalerna 994—1001) får dock inte användas för mobilteleverksamhet inom en radie av 100 kilometer och frekvenserna 927,5—928,9 MHz (GSM-radiokanalerna 987—993) och 930,5—931,9 MHz (GSM-

radiokanalerna 1002—1008) inom en radie av 50 kilometer från organisationen EIS-CAT:s (European Incoherent Scatter) radiomottagarstation i Sodankylä (26E38 och 67N22), om inte Kommunikationsverket bestämmer något annat i de villkor i radiotillståndet som verket bestämt med stöd av 8 § 1 mom. i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar.

Det finns tre riksomfattande digitala GSM-mobiltelenät som fungerar både i frekvensområdet 900 MHz och i frekvensområdet 1800 MHz.

6 §

Tredje generationens mobiltelenät

De frekvensområden som ska användas för den tredje generationens digitala mobilteleverksamhet (UMTS) är 1900—1980 MHz och 2110—2170 MHz.

Det finns tre riksomfattande digitala UMTS-mobiltelenät som fungerar i frekvensområdena 1900—1980 MHz och 2110—2170 MHz.

Ett teleföretag som har rätt att utöva GSM-mobilteleverksamhet på frekvenserna 880—915 MHz och 925—960 MHz samt 1710—1785 MHz och 1805—1880 MHz får använda dessa frekvenser i samma utsträckning också för UMTS-mobilteleverksamhet. Ett teleföretag som har rätt att utöva tredje generationens mobilteleverksamhet på frekvenserna 1710—1785 MHz och 1805—1880 MHz får använda dessa frekvenser också för den långsiktiga vidareutvecklingen av tredje generationens teknik (LTE).

7 §

Digitalt bredbandigt 2000-mobiltelenät

Det frekvensområde som ska användas för den digitala 2000-mobiltelenätsverksamheten är 2010—2025 MHz.

8 §

Digitalt bredbandigt 450-mobiltelenät

De frekvensområden som ska användas för den riksomfattande digitala bredbandiga 450-

mobiltelenätsverksamheten är 453,700—456,925 MHz och 463,700—466,925 MHz. Också frekvensområdena 452,425—453,700 MHz och 462,425—463,700 MHz är tillgängliga.

Det finns ett riksomfattande digitalt bredbandigt 450-mobiltelenät.

9 §

Digitalt bredbandigt 800-mobiltelenät

Det frekvensområde som ska användas för den riksomfattande digitala bredbandiga 800-mobiltelenätsverksamheten är 790—862 MHz. Frekvensområdet har också radiomikrofonanvändning och militär användning.

10 §

Markbundna system som kan tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster

För markbundna system som kan tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster är frekvensområdet 2500—2690 MHz tillgängligt på riksomfattande nivå och frekvensområdet 3410—3590 MHz på regional nivå.

På frekvensområdena 2500—2570 MHz och 2620—2690 MHz kan det beviljas 14 duplexband på 2x5 MHz. Frekvenserna på området 2570—2620 MHz beviljas som ett frekvensband på 50 MHz.

11 §

Begränsningar i användningen av mobiltelenäten

För de frekvensområden som avses i 5, 6, 8 och 10 § gäller de användningsbegränsningar som anges i bilagan.

Helsingfors den 22 december 2009

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

12 §

Myndighetsradionät

De frekvensområden som ska användas för det riksomfattande digitala myndighetsradionätets (VIRVE) verksamhet är 380—386 MHz och 390—396 MHz.

Det finns ett riksomfattande digitalt myndighetsradionät.

13 §

Anvisande av radiofrekvenser för telenätföretag

Kommunikationsverket ska på ett jämlikt och icke-diskriminerande sätt anvisa telenätföretag som utövar likadan mobilteleverksamhet lika många frekvenser för regional användning, om det inte på grund av den lokala trafikmängden i mobiltelenäten eller av andra vägande skäl finns orsak att förfara annorlunda.

14 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010 och dess 5 § 2 mom. är i kraft till och med den 30 juni 2010.

Förordningens 5 § 1 mom. tillämpas dock från och med den 1 juli 2010.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 14 juni 2007 om användningsplan för frekvensområden för televisions- och radioverksamhet samt för koncessionsberoende televerksamhet (680/2007) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Konsultativ tjänsteman Maaret Suomi

Begränsningar i användningen av de frekvensområden som fastställts för koncessionsberoende televerksamhet

1 Geografiska områden med begränsningar i användningen

På följande geografiska områden A–G finns det begränsningar i användningen av frekvenserna för mobiltelefon, om inte Kommunikationsverket bestämmer annat i de villkor för radiotillstånd som verket utfärdar med stöd av 8 § 1 mom. i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar:

Område A: Den rektangel vars hörnpunkter är 24E3636/60N1658, 24E5226/60N1658, 24E5226/60N0940 och 24E3636/60N0940. Begränsningarna gäller följande kommuner eller kommundelar: Esbo, Grankulla, Helsingfors och Vanda.

Område B: Den cirkel vars mittpunkt är 23E5157/61N2603 och radie 4 km. Begränsningarna gäller följande kommuner eller kommundelar: Lempäälä, Kangasala och Tammerfors.

Område C: Den cirkel vars mittpunkt är 23E4601/61N2909 och radie 4 km. Begränsningarna gäller följande kommuner eller kommundelar: Birkala och Tammerfors.

Område D: Den triangel vars hörnpunkter är 25E2151/65N0607, 25E3900/65N0413 och 25E3124/64N5838. Begränsningarna gäller följande kommuner eller kommundelar: Haukipudas, Kiiminki och Uleåborg.

Område E: Den cirkel vars mittpunkt är 23E0651/60N2253 och radie 4 km. Begränsningarna gäller en del av Salo kommun.

Område F: Den cirkel vars mittpunkt är 23E0408/60N2519 och radie 4 km. Begränsningarna gäller en del av Salo kommun.

Område G: Den rektangel vars hörnpunkter är 25E4134/62N1355, 25E4549/62N1532, 25E4734/62N1437 och 25E4325/62N1254. Begränsningarna gäller en del av Jyväskylä kommun.

2 Användning för produktutveckling, testning och undervisning i andra generationens mobiltelefon

Begränsningarna gäller följande frekvenser som har anvisats för användning inom produktutveckling, testning och undervisning på de områden som anges i punkt 1:

Område A, B, C, E, F och G: frekvenserna 1732,5–1737,5 MHz/1827,5–1832,5 MHz (GSM-radiokanalerna 624–648) och frekvenserna 1782,3–1784,9 MHz/1877,3–1879,9 MHz (GSM-radiokanalerna 873–885).

Område D: frekvenserna 1731,7–1738,3 MHz/1826,7–1833,3 MHz (GSM-radiokanalerna 620–652) och frekvenserna 1781,7–1784,9 MHz/1876,7–1879,9 MHz (GSM-radiokanalerna 870–885).

3 Användning för produktutveckling, testning och undervisning i tredje generationens mobiltelenät

Begränsningarna gäller följande frekvenser som har anvisats för användning inom produktutveckling, testning och undervisning på de områden som anges i punkt 1:

Område A: frekvenserna 1937,6/2127,6 MHz (UMTS-radiokanal 10638), 1942,4/2132,4 MHz (UMTS-radiokanal 10662) och 1977,6/2167,6 MHz (UMTS-radiokanal 10838).

Område B: frekvenserna 1937,6/2127,6 MHz (UMTS-radiokanal 10638) och 1942,4/2132,4 MHz (UMTS-radiokanal 10662).

Område C: frekvenserna 1937,6/2127,6 MHz (UMTS-radiokanal 10638) och 1942,4/2132,4 MHz (UMTS-radiokanal 10662).

Område D: frekvenserna 1937,6/2127,6 MHz (UMTS-radiokanal 10638), 1942,4/2132,4 MHz (UMTS-radiokanal 10662) och 1977,6/2167,6 MHz (UMTS-radiokanal 10838).

Område E: frekvenserna 1937,6/2127,6 MHz (UMTS-radiokanal 10638) och 1977,6/2167,6 MHz (UMTS-radiokanal 10838).

Område G: frekvensen 1977,6/2167,6 MHz (UMTS-radiokanal 10838).

4 Begränsningar i användningen av det digitala bredbandiga 450-mobiltelenätet

Frekvenserna 452,425–453,700 MHz och 462,425–463,700 MHz får i regel inte användas för det bredbandiga 450-mobiltelenätet på mindre än 150 kilometers avstånd från Helsingfors (24E57 och 60N10). Kommunikationsverket kan dock fatta beslut från fall till fall om tillåtelse att använda det bredbandiga 450-mobiltelenätet på 130–150 kilometers avstånd från Helsingfors.

I Euraåminne, Jyväskylä, Jämsänkoski, Nådendal, Jakobstad, Äänekoski, Björneborg och Vasa används privata radionät där användningsskyddet begränsar användningen av det bredbandiga 450-mobiltelenätet i dessa kommuner och i deras grannkommuner. Kommunikationsverket fastställer begränsningarna i de villkor för radiotillstånd som verket utfärdar med stöd av 8 § 1 mom. i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar.

I Rundradion Ab:s privata radionät används dessutom frekvensen 452,450 MHz, vars användarrättigheter täcker hela Finland. Kommunikationsverket kan i enlighet med lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar bevilja Rundradion Ab användarrättighet till denna frekvens, vilket dock inte begränsar användningen av 450-mobiltelenätet.

5 Användning för produktutveckling, testning och undervisning i markbundna system som kan tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster

Begränsningarna gäller följande frekvenser som har anvisats för användning inom produktutveckling, testning och undervisning på de områden som anges i punkt 1:

Område A: frekvenserna 2560–2570 MHz / 2680–2690 MHz och 2570–2585 MHz.

Område B: frekvenserna 2540–2550 MHz / 2660–2670 MHz och 2570–2585 MHz.

Område D: frekvenserna 2520–2530 MHz / 2640–2650 MHz och 2570–2585 MHz.

Område E: frekvenserna 2500–2510 MHz / 2620–2630 MHz och 2570–2585 MHz.

Område G: frekvenserna 2500–2510 MHz / 2620–2630 MHz och 2570–2585 MHz.

Begränsningarna gäller frekvensområdet 3495–3505 MHz, som har anvisats för användning inom produktutveckling, testning och undervisning, på de geografiska områdena A, B, D, E och G som anges i punkt 3.

Nr 1170

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om livsmedelshygienen i
vissa livsmedelslokaler**

Given i Helsingfors den 17 december 2009

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut, med stöd av 11 § 2 mom. i livsmedelslagen av den 13 januari 2006 (23/2006)

ändras i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 21 januari 2009 (28/2009) om livsmedelshygienen i vissa livsmedelslokaler 2 § 1 mom. 5 punkt, 6 § 2 mom., 21 §, samt fogas till 2 § 1 mom. en ny 6 punkt och till 7 § ett nytt 4 moment, som följer:

2 §

Definitioner

I denna förordning tillämpas definitionerna i livsmedelslagens 6 §. Utöver dessa avses med

5) *utrymme* utomhus en livsmedelslokal som är belägen någon annanstans än inne i en byggnad eller en livsmedelslokal som är belägen i ett utrymme inomhus eller i en del av ett sådant och som inte utgör en del av en annan godkänd livsmedelslokal,

6) *kalakukko* kalakukko enligt 3 § 23 punkten i jord- och skogsbruksministeriets förordning om livsmedelshygien i livsmedel av animaliskt ursprung (37/VLA/2006).

6 §

Transporttemperaturer

Temperaturen hos lättfördärliga livsmedel som ska transporteras heta ska, med undantag för de bageriprodukter som avses i 7 § 3

mom. och kalakukko som avses i 7 § 4 mom., vara minst 60 °C under transporten.

7 §

Temperaturer vid förvaring och försäljning

Kalakukko som inte efter tillverkningen kylts ned till en temperatur av högst 6 °C, kan den dag produkterna har mottagits förvaras i rumstemperatur på försäljningsstället. Därefter ska produkterna förvaras i en temperatur av högst 6 °C fram till slutet av produktens försäljningstid eller förstöras. På försäljningsstället uppvärmd kalakukko får förvaras i rumstemperatur den dag produkten har uppvärmts, om osålda produkten förstörs vid slutet av dagen för uppvärmningen.

21 §

Undantag i fråga om bulkransport av vissa livsmedel till sjöss

Utän hinder av 19 § 3 mom. tillämpas på

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1170

bulktransport av oljor och fetter till sjöss Denna förordning träder i kraft den 1 ja-
bestämmelserna i bilaga 1 och vid transport nuari 2010.
av råsocker bestämmelserna i bilaga 2.

Helsingfors den 17 december 2009

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Veterinäröverinspektör Maaria Hackzell